

Junácká hymna

F B F Dmi Ami

1. Ju - ná - ci, vzhů - ru, vo - lá den! Luň kvě - tem ký - vá
 2. Ju - ná - ci, vzhů - ru, vo - lá den! Buď při - pra - ven, buď

Dmi C G C

o - ro - sen. Slu - nič - ko blan - ky - tem pí - lí,
 při - pra - ven. V o - bra - ně do - bra a krá - sy

G Emi Ami (F) C F

před ná - mi pouť ve - de k cí - li. Ju - ná - ci, vzhů - ru,
 do - ži - ješ vla - sti své spá - sy. Ju - ná - ci, vzhů - ru,

B F 1. Bmi⁶ F Dmi B C F

vo - lá den! Ju - ná - ci vzhů - ru, vo - lá den!
 vo - lá den!

2. Bmi⁶ F Dmi B C F

Buď při - pra - ven, buď při - pra - ven!

Amazonka

HopTrop

Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

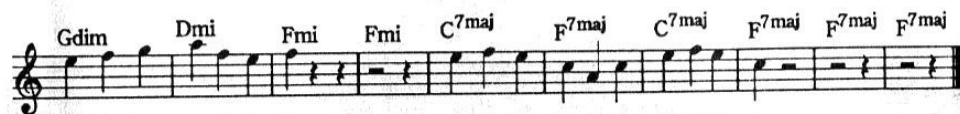
Amnestie

Karel Plíhal

Obvykle v E dur, tj. s kapodastrem na 4. políčku

1. Vnikl mi do bytu orangu - tan, ukrad mi vaříč na propanbu - tan, čeho se

člověk dnes nedoži - je, v ZOO je od rána amnesti - e

Koukám jak v prádelním koši lama
Probírá se mýma košilama
Na WC mýval si pracky myje
V ZOO je od rána amnestie

V kuchyni huláká chameleón
že kávu pro všechny namele on
tapíři ničí tapisérie
V ZOO je od rána amnestie

Je celkem zbytečné zamykat se
Když letí sem zubr jak kamikadze
Tohohle zas někdo zneužije
Že v ZOO je od rána amnestie

Piraně ve vaně z tety Majky
Robjá si narýchlo piraňajky
Budou z ní rodinné relikvie
V ZOO je od rána amnestie

S panterem v zádech a v ostrém sprintu
Nějak jsem zapomněl na pointu
Abych vás nezklamal tak tady je
V ZOO je od rána amnestie.

Bedna od Whisky

Miki Ryvola

Am C Am E
Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Am C Am E Am
Stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Am E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Am C Am E Am A
tu kravatou, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Am
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R:

Kdyby si se, hochu, jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R:

Bella Ciao

Am

Una mattina mi son svegliato,
O bella, ciao! Bella, ciao!

Am7

Bella, ciao, ciao, ciao!

Dm

Am

Una mattina mi son svegliato

E7

Am

e ho trovato l'invasor.

O partigiano, portami via,

O bella, ciao! Bella, ciao!

Bella, ciao, ciao, ciao!

O partigiano, portami via,

ché mi sento di morir.

E se io muoio da partigiano,

O bella, ciao! Bella, ciao!

Bella, ciao, ciao, ciao!

E se io muoio da partigiano,

tu mi devi seppellir.

Seppellire lassù in montagna,

O bella, ciao! Bella, ciao!

Bella, ciao, ciao, ciao!

E seppellire lassù in montagna

Sotto l'ombra di un bel fior.

E le genti che passeranno

O bella, ciao! Bella, ciao!

Bella, ciao, ciao, ciao!

E le genti che passeranno

Ti diranno «Che bel fior!»

«È questo il fiore del partigiano»,

O bella, ciao! Bella, ciao!

Bella, ciao, ciao, ciao!

«È questo il fiore del partigiano

morto per la libertà!»

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns

Am

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dm

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Am

Dm

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,

Am

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Am

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R: ... Custer neposlouchal ...

Bud' můj salám

Hm...

D Em G A
Nemohu dnes usnout, neboť raší ze mě den
D Em G B A
zvláštní pan sen nepřivře má víčka do dveří
B A B
nemohu spát tvá krása nenechá mě chladným
D Em G A
jen tuhle noc a pak už budu naříkat

já nemám hlad nechci pít nechci snídat
já mám břicho plné i srdce plné
B F#
i pod kůží mám strach
G F# G
že něžné jídlo přeměnění se v nerost drsný

Em D G A
a že mou lásku odnese si horník na památku

Ostatní milenci jsou jako octa pijáci
kdežto já mám doma whisky
mám bourbon mám curacao mám gin
mám cognac mám tebe mám salám

D Em
mám tě rád
G A
bud' můj salám lásko
D Em
mám tě rád
G B F# G F# G
bud' můj saláááám!

Em D G A
(ať ani koně neumírají bezdůvodně!)

Černej pasažér

Traband

Dmi A
Mám kufr plnej přebytečnejch krámů

Dmi
a mapu zabalenou do plátna

A
Můj vlak však jede na opačnou stranu
Dmi F Dmi F Dmi

a moje jízdenka je dávno neplatná

Někde ve vzpomínkách stojí dům, ještě vidím, jak se kouří z komína
V tom domě prostřený stůl, tam já a moje rodina

Moje minulost se na mě šklebí, a srdce bolí, když si vzpomenu
že stromy, který měly dorůst k nebi, teď leží vyvrácený z kořenů

B
R: Jsem černej pasažér

C F
Nemám cíl ani směr

B C F
vezu se načerno životem a nevím

B
Jsem černej pasažér

C F
Nemám cíl ani směr

B C A7
Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím

Mám to všechno na barevný fotce, někdy z minulého století
Tu jedinou a pocit bezdomovce, si nesu s sebou jako prokletí

R:
Mám kufr plnej přebytečnejch krámů, a mapu zabalenou do plátna
Můj vlak však jede na opačnou stranu, a moje jízdenka je
dávno
neplatná

Darmoděj

Jaromír Nohavica

Am Em Am Em
Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Am Em Am Em
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G Am
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Em F
a byl v tom všecken žal, ten krásný dlouhý tón,
D#dim E7 Am
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.

Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

Am Em C G Am F D#dim E7
R: ||: Na na na na... :||

Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.

Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Dej mi duše

Hm G A D
Turínskými ulicemi toulají se darebáci
Em A D Hm
začínat si něco s nimi nikomu se nevyplácí

Hm G Em D A
R: Dej mi duše, dej mi duše, ostatní si všechno vezmi,
Hm G D A
dej mi duše, ostatní si vem, hned vem.
Hm G Em D A
Dej mi duše, dej mi duše, prosím Pane odpověz mi,
D G D A
ať jsou děcka doma v srdci Tvém.

Turínskými ulicemi bloudívají Boží děti,
oči se jim zakalily, chodí jenom po paměti.

Kdo se lidé, kdo se najde, kdo na sebe zapomene,
kdo dá vodu drobtině k trestu žízně odsouzené.

Cesta, která doposavad je jen málo prošlapaná,
provokuje k prošlapaní turínského kněze Jana.

Shromažďuje pány kluky, žádného z nich neodmítá,
pod ochranou Matky Boží roste živá komunita.

Staví domy, staví hřiště, nezná míru v rozdávání,
kluci vědí, že jsou Janem bezvýhradně milováni.

Dobré dílo zanedlouho rozrůstá se misiemi,
Boží slovo rodem z Becchi oslovuje celou zemi.

I našimi ulicemi bloudívají Boží děti,
oči se jim zakalily, chodí jenom po paměti.

Kdo se lidé, kdo se najde, kdo na sebe zapomene,
kdo dá vodu drobtině k trestu žízně odsouzené.

Divoké koně

Jaromír Nohavica

Em G Am Em
||: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :||
Am Em Am Em Adim C
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
Am Em Am Em H7 Em
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

||: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :||
||: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :||

||: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :||
||: naše touhu, ještě neumírej, sil máme dost. :||

||: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :||
||: milování je divoká píseň večera :||

||: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :||
||: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :||

||: Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat :||
||: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :||

Já viděl divoké koně ...

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

C Em Dm7 F C Em Dm7 G
Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Em Dm7 F C Em Dm7 G
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F G C Am G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Em Dm7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
||: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :||

Dva roky prázdnin

Karel Černocho

Am G Am
Vzhůru na palubu, dálky volají.
Víteř už příhodný vane nám.
Tajemné příběhy nás teď čekají,
tvým domovem bude oceán.

F G Am
R: V lanoví plachty vítr nadouvá,
F G Am
žene loď v širou dál,
Dm Am
kolébá boky plachetnice,
Dm E
jak by si s ní jenom hrál.

Posádku ani škuner neleká
bouře ni uragán,
přítomnost země oznámí nám
Dm E Am
příletem kormorán.

Náš ostrov vzdálený, z vln se vynoří
z příboje snů našich, pustý kraj
zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.

R: Příd' krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí,
s přáteli zvládneš vždy snáz.

V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně,
zítra až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

Halleyova kometa

Slávek Janoušek

G Hm
Courám se vesmírem už celá staletí,
Am C G H7/5-
daleko do tmy a zas šup ke Slunci do tepla, jsem svěží,
a silák Jupiter přede mnou baletí,
často mě zdrží, ale vždy jsem mu utekla, jsem silná.

Však nejmíc mě pobaví ta modrá kulička
od Slunce třetí, co s lidmi se otáčí, jsou bezva,
jsou se vším hned hotoví, pro ně jsem staříčká,
kus ledu, co letí, pak se přiblížit postačí.

G Hm
R: ||: Užívejte světa, blíží se kometa,
Am C G
užívejte světa, blíží se kometa. :||

Halleyova kometa mě v poslední době zvou,
ach, Edmond Halley, ó, jak ten mě miloval, byl bezva,
však sešel ze světa, než jsem jednou cestu svou
oběhla kolem, už na mě nepočkal.

R:

To tenkrát na účet nám, kometám, připsali
mory a války, i to, že třeba chleba ztvrd', jsou bezva,
papež mohl poroučet, komety nedbaly,
a tak jsi kacír, a potentát měl z toho smrt.

Teď už to prostě není to, to, co to bývalo,
byla jsem metlou božího hněvu, moc silná,
procesí prosilo, šílelo, zpívalo,
já byla mečem pro jejich hlavu.

R:

Když jsem zde byla naposled, to zas našli jed v ohonu,
psali rok deset a měli strach, že je otrávím, jsou bezva,
jedni se sami trávili, druzí létali v balónu,
žít či se věšet, to já jim nepovím.

Většina vzývala Františka Josefa,
báťušku cara či císaře Viléma, jsou bezva,
a když válka začala, s kým má být kometa?
Ach, co se starám, s těma či s tamtěma?

R:

Slunce mi kartáčem můj ohon rozčesá
jak na hlavě každé vlasaté sexbomby, jsem svěží,
a lidičky hned pláčem prosí svá nebesa,
ale jak zmizím, už zas myslí na bomby.

R:

Tak to jsem zvědavá, co nyní chystají,
jaké zas šprýmy a jestli mě nafotí, jsem svěží,
kdekdo je potkává, do kosmu lítají,
dokonce prý mi poletí naproti, jsou bezva.

Courám se vesmírem, kdeco mě potěší,
lidi si myslí, že vše je tu pro ně snad, jsou bezva,
prý se psaným papírem spor o vesmír vyřeší,

G D

kdoví, co najdu v roce dva tisíce šedesát dva ...

R: 2x

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

Am C
Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
G Am
jako já, jó jako já,
Am G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
Am G Am G Am
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

F Am
R: Ahoj, páru tam hod',
G Am
ať do pekla se dříve dohrabem,
G Am G Am
jo-ho-ho, jo-ho-ho.

Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R:

Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
Kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R:

Hvězdář

UDG

 D A
||: Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

 Emi C
Každá další vina, odkrývá moji vinu. :||

 D A Emi C
||: Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám. :||

 D A
R: ||: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
 Emi C
 prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne. :||

 D A Emi C
||: Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám. :||

D A Emi C D A Emi C

Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

||: Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám. :||

R:

 D A
||: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
 Od vlků odraná hvězdáře Giordána... :||

Chicago 1933

Sto zvířat

Gm

Víš, jak to má těžký řadovej mafián

Cm

Víkendy a noci

Gm

A přesčasý pro svůj klan

Cm

D

Gm

R: Víš a ty platy, moh' bys mít vaty víc

Cm

D

Gm D

Když něco zvoráš, tak nemáš zhola nic

Náboje si platíš A lízing na svůj vůz

Kníry, břitvy, nájem

I bouchačky, to je hnus

R:

Víš, jak špatně pouští Z kvádra čerstvá krev

Čím dál v horších cenách

A každěj je tvůj šéf

R:

Cm Gm

Víš hochu, v podsvětí

Cm Gm

Pistole, mačety, injekce, provazy, roubíky zaplat' si sám

Cm D

Víš hochu, v podsvětí

Cm D

Furt plat' si sám

Já měl radši zůstat Dýler šampónů

Přídavky na děti

A život v rámci zákonů

Víš, a ty platy, moh' bys mít vaty víc A když jsi blbec, tak nemáš vůbec nic

Chvíle

Hop Trop

Am Em
Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
Dm Em Am
chvíle, co patříj' jen těm, co neusínaj',
Am Emi
toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
Dmi Emi Ami
a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.

Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
slunce, když do korun stromů začlo se drát,
stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.

D Am
R: Ty rána s vůní borový smůly
D Am
měly by zůstat navždycky v nás,
F Em
ty rána s vůní sekaný trávy
F Em Am
a ohně, co právě pomalu zhas'

Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
jak je to nádherný, léto před sebou mít,
spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj'
a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

4.=1.

R:

Jana Smutná

Jananas

Je smutné, když štěňátko na nádor umírá
Když prášek na spaní až ráno zabírá
Když raněná srna padá do mlází
Když starou paní záchranka před domem porazí

Je tuze smutné, když se bílý kůň stane lidskou potravou
Když manželství zabíjí duši toulavou
Když Waka waka eh eh je textem písňovým
Když hygienik otráví se sýrem plísňovým

Já vím, každý trápení své má
Ale nejsmutnější na světě jsem já

Je smutné, když ti bratr řekne, že jsi jeho syn
A když se po neštovicích fotíš do novin
Když půlku českých obrazů odváží si Švéd
A když tě tvůj kluk z Plzně už vůbec nemá rád

Je smutné, když se na konečné ráno probudíš
A v podstatě vzato lituješ, že bdíš
Když slabý, křehký racek zmírá pod naftou
Když na Slovensku přestane se blýskat nad Tatrou

Já vím, každý trápení své má
Ale nejsmutnější na světě jsem já 2x

Je smutné, když se banjo večer naladí
A ty zjistíš, že už ti to vlastně nevádí
Když tě kamarádi na párty nepozvou
A ani nepřijdou, když máš párty svou

Když fotbalista modelce dá náhle kopačky
A modelka pak před přehlídkou snídá kapačky
A s Karlem Gottem naopak když nikdo nesnídá
Tak to se smutné zdá, ale nejvíc trpím já
Já vím, každý trápení své má
Ale nejsmutnější na světě jsem já

Ať se nikdo nezlobí, smůla má se násobí

Já mám prostě těžší období
Ať se nikdo nediví, svět je nespravedlivý
Já jsem ten, kdo tohle nejlíp ví

Já vím, každý trápení své má, ale nejsmutnější na světě jsem já

Je podzim

Květy

A G D

Je podzim, úplně první den.
Léto odešlo tak náhle,
jako když cvakne vypínač
a ve vzduchu je taková ta vůně
namíchaná z touhy a stesku,
budoucnost připlouvá ve vysoké lodi;
nahoru není vidět.
Má mokré boty běžec v údolí
a taky trochu černý od popela z ohniště
a o kus dál školáci s velkejma očima
pozorují na cvičáku psi a
Slunce se udiveně ptá:
"Vy už mě tu nechcete?"
A vlaštovky nad řekou. Nebe je tmavý,
přiletí mraky - bude pršet.

Je podzim, je podzim, je podzim,

Am G G D G

A dééšť padá-da-da-dá-da-da-da-dá.
A dééšť padá dolů na dvůr.
A dééšť padá-da-da-dá-da-da-da-dá.
A dééšť padáá...

Pořád dokola se opakuje příběh,
třebaže zrcadlo ho vrací trošku křivě.
Mohlo by to mít všechnu tu sílu
a přitom jen trošku míň bolet.
"My jdeme do prohrané bitvy, rytíři,"
říkal mi opatrně Oldřich
v otráskané šatně klubu Vagon,
"ale není, není, není žádný důvod věšet hlavu!
Já mám rád sladký,
jenže co s tím vším cukrem co zůstane v těle?"
A leží tam přikrytej
jako jezdcí pod horou.

A je podzim, je podzim, je podzim...

A dééšť padá-da-da-dá-da-da-da-dá.
A dééšť padá dolů na dvůr.
A dééšť padá-da-da-dá-da-da-da-dá.
A dééšť padáá...

Jesse James

Greenhorns

C F C
Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,
G
vlaky přepadával rád,
C F C
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
G C
přál bych vám, abyste ho mohli znát.

F C
R: Jó, Jesse ženu svou tady nechal, ubohou,
G
a tři děcka, říkám vám,
C F C
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
G C
já vím, tenkrát v noci prásk' ho sám.

Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad' James-kabrňák
Jesse sám, se svým bráchou akorát.

R:

Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a von vám Jesse Jamese odpraví.

R:

Kluziště

Karel Plíhal

C Em7/H Am7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Em7/H Am7 C/G
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Em7/H Am7 C/G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa

Jaromír Nohavica

Am
Spatřil jsem kometu, oblohou
letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi
zmizela,
Dm G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých
penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod
dubem,
až příště přiletí, my už tu
nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho
marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Am Dm
R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Am Dm
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Am
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ... Am, Dm, G7, C,
Am ,Dm, E, E7, Am

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem
nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

Am Dmi
R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Am Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Am
a o všech lidech, co kdy žili na téhle
planetě.

Laudato si

E

R: Laudato sii, o mi signore,

C#m

laudato sii, o mi signore,

A

laudato sii, o mi signore,

H

laudato sii, o mi signore.

Dík za všechno, co stvořil's Pane,
dík za teplo, když slunce plane,
dík za hvězdy, za vánek svěží,
dík za vodu, za hudbu z věží.

R:

Dík za vesmír, planetu Zemi,
dík za chvíle, kdy dobře je mi,
za přírodu, když všechno vzkvétá,
moře, hory, za krásu světa.

R:

Za to všechno dík ti vzdáváme,
spolu s bratry žalmy zpíváme,
ať každý z nás, z blízka i z dále,
celým srdcem tě, Pane, chválí!

R:

Lodka

D A
Tak byla jedna loďka malá
 D
tak byla jedna loďka malá
 A
na moři nik nik nikdy nebyla
 D
na moři nik nik nikdy nebyla
 A D
ohé ,ohé, ohé

 A D
R: Ohé ohé matelots, matelots naviguez sur les flote
 A D
 Ohé ohé matelots, matelots naviguez sur les flote

||: Když šest neděl na moři byla :||
||: tu náhle do-do-došly zásoby :||
ohé, ohé, ohé

R: Ohé ohé matelots...

||: Los tahali o slámku krátkou :||
||: by zvěděli, kdo, kdo má sněden být :||
ohé, ohé, ohé

R: Ohé ohé matelots...

||: Los pad na toho nejmladšího :||
||: snědli ho s bí-, s bí, s bílou omáčkou :||
ohé, ohé, ohé

R: Ohé ohé matelots...

Mám doma kočku

Pokáč

G

Jednou mi drahá říká:

Emi

Miláčku, já chci kočku

C

Já na to, že chci spíš psa

D

A jeli jsme pro kočku

V útulku v Měcholupech

Maj dobrej výběr, zdá se

Kočky jsou zcela zdarma

Jen očkování za patnáct set

Po dlouhým vybírání

Diskuzích a dvou hádkách

Jedno z koťátek jemně sevře

Můj prst ve svých drápkách

Tak volba byla jasná

Má drahá slzy suší

Co si však vezem domů

To ani jeden z nás netuší

R: Mám doma kočku, mám ji rád

Je to skvělý kamarád

Jen od té doby, co ji znám

Mám ruce nohy samej šrám

Dávno už se nemazlí

Žít s ní je pro zdraví fakt zlý

Každý den projdu terorem

Mám nejspíš kočku s errorem

Po pár dnech soužití

Vše vypadá nevinně

Koťátko v náručí spí

A pak zkadí půlku kuchyně

Prostě nic, co nečekáš

Když útulek zaručí

Že kočička se za pár týdnů

Na záchůdek naučí

Jenže pár měsíců je pryč

Záchod zeje prázdnotou

Bytem čpí přišernej smrad

Za kočkou lítám s lopatou

Když jí zkusím pomoci sám

Na záchod ji přemístit

Zvládne mi dlaně rozdrásat

A ještě potřísnit

R:

Za noc nejmíň pětkrát

Jí okno otevřít jdu

Pak práci šéf se zeptá

Proč vždy tak ospalý přijdu

Že občas hrdě nám

Donese zakouslou myš

Poznáš až ráno když se

S torzem myši v ústech vzbouzíš

Tak jsme si dobrovolně

Pořídili katastrofu

Stálo nás to patnáct stovek

A jednu zbrusu novou sofou

Kouše, škrábe, drásá

No prostě je to krása

Tváří se tak roztomile

Zvlášť, když se mi rejpe v žíle

R:

Emi

C

Ráda dlouze sedá v okně

D Emi

Anebo ve dveřích

Bůh ví, proč nejradši v zimě

Když venku padá sníh

Emi

C

Když pak v bytě máme mínus dvacet

D G

Tak nás zahřívá

Aspoň pocit, že v tu chvíli naši

krev neprolívá

Mezi horami

Čechomor

Am G Am G Am
Mezi horami, lipka zelená.

C
Zabili Janka,
G Am
Janíčka, Janka,
G Am
miesto jeleňa.

Keď ho zabili, zamordovali.
Na jeho hrobě,
na jeho hrobě,
kříž postavili.

Ej křížu, křížu, ukřížovaný.
Zde leží Janík,
Janíček, Janík,
zamordovaný.

Tu šla Anička, plakat Janíčka.
Hned na hrob padla
a viac nevstala,
dobrá Anička.

Na hadím ocase

Bratři Orffové

kapo 3

Am

Na hadím ocase jedeme do ráje
V sobě pár tahů, jedeme pozpátku
V sobě pár tahů, všechno jde do háje
Na hadím ocase, na krku oprátku

Cesta je dlouhá, pomalu plyne
A občas nějaká naděje
Jen žádný srdce, jen žádný slunce
Had do nás všechno naleje

Naleje lásku, naleje bolest
Budem se smutně milovat
Pak budem střílet, křičet a pálit
Budeme sami jako had

Na širém moři

Traband

Dm F
Kdysi a kdesi na širém moři vezl náš koráb do přístavu
C A7
vzácný náklad, drahé zboží: zlato, šperky, koření, kávu
Dm F
A jak to bejvá, zlej osud mořský vlky nešetří
C A7
Daleko od břehu uvízl koráb v úplným bezvětří

F C
Nic dobrýho z toho nekouká
Gm Dm A7
když do plachet nám vítr nefouká
Dm
Hou, hou, samá voda
C
Hou, hou, samá voda
Dm
Hou, hou, samá voda
A7 Dm
Nepřihořívá

Tak míjejí dny a míjejí týdny a pořád jako na potvoru
vlny se nehnou, moře je klidný a žádná země na obzoru
Námořníkům kručí v břiše, hlady přišli o rozum
Vrhají se přes palubu do tlamy žralokům

Nic dobrýho z toho nekouká
když do plachet nám vítr nefouká
Hou, hou, samá voda
Nepřihořívá

Kormidelník v poledním žáru oběsil se na stožáru
a v podpalubí leží tam ožralej kapitán
Kompas je nanic, mapy jsou nanic, zbytečně se vesluje
když není nikdo, kdo by věřil, že ještě někam dopluje

Nic dobrýho z toho nekouká
když do plachet nám vítr nefouká
Hou, hou, samá voda
Nepřihořívá

Nagasaki Hirošima

Karel Plíhal

C G F G C G F G

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,

C G F G Am

z tak velký lásky většinou nezbyde nic,

F C F C G

z takový lásky jsou kruhy pod očima

C G F G C G F G

a dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima.

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
z takový lásky jsou kruhy pod očima
||: a dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima :|| 4x

Píseň pro šedivou hlavu

Hop Trop

Emi Hmi Ami Hmi
Jó, zahrajte mi, plavci, jak míval jsem to rád,
Emi Hmi Ami D
mám pádlo pořád těžší a očím se chce spát,
G D G D
už do vlasů mi vítr svý stříbro nafoukal,
Emi Hmi Ami Hmi Emi
jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.

G D G D
R: Až vobrátím se naposled za zemí modravou,
C G C D
za pískem zlatým jako med, za slámou pod hlavou,
G D C G
tam bendža hrály samy a holek plný stany,
C G H7 Emi
tam neštípaly mouchy a ohně plály tmou.

Jó, zahrajte mi, plavci, vo létu dávnejch dní,
kdy tykaly nám hvězdy a louky voňavý,
kdy po houpavejch pláních na pádla vítr hrál,
jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.

Ten, kdo má hlavu šedivou, ke šlajsně musí plout,
ta šlajsna končí hladinou, co nemá vratiproud,
tam Celsius se nehne, ať v noci, nebo ve dne,
tam vlahej vítr zpívá pod šlajsnou poslední.

R:

Jó, zahrajte mi, plavci, o šlajsně poslední,
že proudí krátkou nocí, a pak se rozední,
a zahrajte to nahlas, bez vás bych se jí bál,
jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál,

Ami Hmi Emi Ami Hmi Emi
a potom plujte dál, a potom plujte dál ...

Píseň smolařskejch plavců

Hop Trop

Rec: Tlejou, tam pod vodou tlejou a už
je jich moc,

smolařskejch plavců, co ke dnu
zvou,

tlejou tmou zelenou, důlky jim
zejou, v očích maj' noc,

||: zní jejich vábení nad vodou :||

3x

G7

Když nikdo tě nemá rád a nečeká tě
máma,

C G7 C

volají plavci, co ke dnu zvou,

tak vem si tu modrou loď a pojed'

kousek s náma,

zní jejich vábení nad vodou.

G7

Hej, voda je dobrej kluk a hned je plná
péče,

C Dm G7 C

ó- ó- ó- ó-

dovede pohladit a každá někam teče,

ó- ó- ó- ó-

C

R: Hejbat pádlem, to je job,

G7 C

volají plavci, co ke dnu zvou,

spleť ten džob, hned máš mokrej

hrob,

G C

zní jejich vábení nad vodou.

Rec: Tlejou, tam pod vodou tlejou a
nechte je spát, smolařský plavce, co
ke dnu zvou,

ženou se nad nima dychtivý stíny, co
každej měl rád,

||: zní jejich vábení nad vodou :||

3x

Tam čeká nás dobrá zem za šlajsnou
bez vrařáků,

volají plavci, co ke dnu zvou,

rudý slunce zapadá v kaňonech bez
mastňáků,

zní jejich vábení nad vodou.

Za třetí peřejí je kemp a hezký holky,
volají plavci, co ke dnu zvou,

jenom takhle kejvneš pádlem, holky ti
daj vdolky,

zní jejich vábení nad vodou.

Sedmdesát tisíc je nás, už se šinem,
až zbaštíme koňský buřty, nalejem se
vínem,

R: Hejbat pádlem, to je job,

volají plavci, co ke dnu zvou,

spleť ten džob, hned máš mokrej
hrob,

zní jejich vábení nad vodou.

Rec: Ahoj, tak dejte jim ahoj a nechte
je spát,

smolařský plavce, co ke dnu
zvou,

ahoj, to poslední "ahoj", co
každej měl rád,

||: zní jejich vábení nad vodou :||

6x

Pověste ho vejš

Michal Tučný

Kapo 2

R: Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host

Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej, a taky trochu dobrodruh.

Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
že měl country rád a že se uměl smát i vám.

Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
do mých snů se dívám zdáli
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

R:

Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

Pověste ho, že se koukal a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:

Příběh Jana Tleskače

Tleskač

Dm Gm Dm
Západ slunce, krysí srst, Stínadla, už slinim prst,
Gm Dm A Dm
Jan Tleskač je hrdina snad větší Mirka Dušína,
Gm Dm A Dm
skartoval jsem Vrchlickýho, Wolkera, Sovu, Puškina.

V historii mezery, mýty, báje, pověry,
Pochybnosti rozmetá jen dlouhodobá osvěta,
Pravdu ven, už není před ní zatažená roleta.

Dm Em Dm Em

Em Am Em
V létech dávno minulých, událost se udála,
Am Em H Em
agent z Kremlu putuje za klukem, kterej mutuje.
Am Em H Em
"Plány přivez!" Řek mu strejda Josef, dýmku šlukuje.

Čísla, čáry, výpočty, úkryt věže kostelní,
Jeden schod a druhej schod a třetí schod a čtvrtěj schod,
Tma je tady jako v pytli, jenom abych našel vchod.

Bílá vystrašená tvář deník v prachu ukrývá,
Síla moci nezbedné a tělo v díře bezedné,
Rámus křídel holubů, ten chlapec se už nezvedne.

Zůstalo vše v tajnosti, mrtví totiž nemluví,
Fučík, před ním ještě kus nic neřek ani mistr Hus.
Sláva, je to naše plus, že kolo zná dnes každý Rus.

Ráda se miluje

Karel Plíhal

Hm A D G F#m Hm

R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,

A D G F#m Hm

vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

G D G D F#

Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Hm A D G F#m Hm

a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R:

Rána v trávě

Žalman

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.
Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C
Poznal Moravěnku krásnou
Ami G C
a vínečko ze zlata,
C G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:

Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč holečku,
musíš světem chodívat.

Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami Emi Ami Ami Emi Ami
R: ... před sebou sta sáhů, před sebou sta sáhů

Slavíci z Madridu

Ivo Fischer

Ami E7 Ami
Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
 E7 Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
 E7 Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
 E7 Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

A7 Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E7 Ami A7
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E7 Ami
zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Stály báby

D A7 D
Stály báby u silnice, divily se převelice:

G D A7 D
Hej, hola, hola, holalá, skaut má nahá kolena, cha, cha, cha,
G D A7 D
hej, hola, hola, holalá, skaut má nahá kolena.

Punčochy jen nad střevíce, gatě nemaj nohavice.
||: Hej, hola, hola, holalá, skaut má nahá kolena. :||

Klobouk jako Amerikán, ranec jako starej cikán.
||: Hej, hola, hola, holalá, k tomu nahá kolena. :||

S prstem vzhůru káže vědma: Počkej, však ty chytíš regma!
||: Hej, hola, hola, holalá, nastydnou ti kolena! :||

Kdo se sluncem nemá styku, v stáří hledá apatyku.
||: Hej, hola, hola, holalá, francovkou tře kolena! :||

Bubla dneska ruce spíná: „Počkejte vy bando lína“!
||: Hej, hola, hola, holalá, proženu vám kolena! :||

Tři Kříže

HopTrop

Dmi C
Dávám sbohem všem břehům

Ami
proklatejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
Dmi C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

Dmi Ami F C Ami
R: Jen tři kříže z bílého kamení
Ami Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
Ami F C Ami
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Ami Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Faty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal.

Válka sportu

Jananas

Em

Vyhrávám šachy a vynikám v sudoku

C A

sportovec roku je mi trnem v oku

jsem mistr světa amoleta

odborník na medovnik

vím dobrá káva kde je

i šálek Earl Greye

u Robusty či Arabicy rostu a kynu

při psaní poznámek do svého moleskinu

a už je to tu zas

na mém stole leží letáček

že nikdy neutvořím párek

s nikým

když jsem špekáček

Em

R: Sukovu síň

C

koncertní sál

A ?

kavárny dým

G G/F#

a operní dům nikdy neopustím

divadelní

foyer znám

nezamávám

literárním kavárnám

Nemůžu připustit, že můj sachr má být

jenom cukr a tuk, cukr sacharid, cukr a

bič

na stadiónu, kde je slet, hlas říká "Cvič!"

mám priority jiný, kofeiny s nikotiny

nejdu si tvořit tvary mezi cvičence

a když jdu na plastiky, myslím Vráťu Brabence

(ha ha ha ha)

já nemám žádnou formu, forma patří dortu

vyhlašuju válku sportu:

TÁHNĚTE VŠICHNI DO KAVÁREN!

R: Café au lait

můj rituál

archivní sýr

a klub jazzový, kde Clinton hrál

v knihovně já

průkazku mám

neodevzdám

a kulturní přehled kupuji dál

Em

Neptej se mě na sporty

nech si plaveckou lekci

forma je dobrá pro dorty

já ji mít nechci

já nechci žádné režim

ani ten, kde po pásu běžím

kde padám z výrobní linky

a moje činy jsou činky

R:

R: Přece to víš

sportovní svazy

založili blázni

a chudáci, co si zpřetrhali vazy

Přece to víš

já je neposlouchám

ze své šířky nemám úzkost

a smažený sýr mele v srdci mém dál

a smažený sýr mele v srdci mém dál...

Vlaštovky

Traband

Dmi Ami

Každé jaro z velké dáli

B F

vlaštovky k nám přilétaly,

Dmi C Ami

někdy až dovnitř do stavení.

Pod střechou se uhnízdily

a lidé, kteří uvnitř žili,

rozuměli jejich švitoření.

O dalekých krajích, hlubokých mořích, divokých řekách,
o vysokých horách, které je nutné přelétnout,
o nebeských stezkách, zářících hvězdách, o cestách domů,
o korunách stromů, kde je možné odpočinout.

Jsme z míst, která jsme zabydlili,

z hnízd, která jsme opustili,

z cest, které končí na břehu.

Jsme z lidí i všech bytostí,

jsme z krve, z masa, z kostí,

jsme ze vzpomínek, snů a příběhů.

Jsme jako ti ptáci, z papíru draci, létáme v mracích

a pak se vracíme zpátky tam, kde připoutaní jsme.

Jsme lidské bytosti z masa a kostí, jsme jenom hosti

na tomhle světě - přicházíme, odcházíme.

A chceme mít jisto, že někde místo, že někde je hnízdo,

odkud jsme přišli a kam zas potom půjdeme spát,

že někde je domov, že někde je hnízdo, útulno čisto,

že někde je někdo, kdo čeká na nás, na návrat.

Tam v dalekých krajích, v hlubokých mořích, v divokých řekách,

ve vysokých horách, které je nutné přelétnout.

Tam v nebeských stezkách, v zářících hvězdách, na cestách domů,

v korunách stromů, kde je možné odpočinout.

Vodácká odborná

Hop Trop

C

Mezi proudy, mezi proudy, naše dlouhý lodi bloudí, v loubí poutník roubí vor,
v poutech touhy oči poulí, jak ty dlouhý lodi bloudí, poslouchá náš rozhovor:

C

Ami

Loďák, zabalák, vracák, hák, bevarex, bagáž, líh,

C

D7

G

zavírák, votvírák, táborák, epoxyd, laminát, klíh,

Ami Emi Ami C G C

kontra, porcelán, traverz, bort, ve šlajsně nesraz vaz,

G

C

G7

spáchá zabalák mokrej mord na tom, kdo nezabral včas.

Koňadra, kolejda, komínky, špricky, kanystr, flastr, šprajc,
sekera, pilka, sirky, třísky, na břehu kouká zajc,
citera, niněra, bendžo, bum, basa a kytary hlas,
kofola, rokola, budvar, rum, západ a zrzavej vlas.

Peřeje, kurděje, leje, zle je, koleje, voleje, les,
singl, debl, triangl, bágl, mělčina, svačina, jez,
zátoky, potoky, slapy, chlapi, léto se nevrací,
oheň, povodeň, mraky, prachy, "vemte mě, vodáci!"

D

G

Kdo tu píseň nedovede, tomu to holt nepojede,

E

A

ať se stydí v hospodě a zdálky mává na lodě,

F#

H7

kdo se vyzná v tomto hitu, ten bude mít autoritu,

C

Dmi

G

C

G

C

tomu věnec budiž dán, ten je vody pán!

Z konce světa

Hop Trop

C Ami Dmi7 C
Leželi jsme dlouho v travě, když se v dálce objevil
Ami D F
vlak, co jezdí tudy líně rychlostí snad jen pět mil,
C Ami Dmi7 C
z toulek se nám kámoš vracel, jak to slíbil dopisem,
Emi Dmi7 Emi G
každý z nás už léta myslel, že se po něm slehla zem.

Zamával a hodil pingl, za ním potom skočil sám,
já v tu chvíli strach měl za něj, ač ho jinak nemívám,
jen se ohlíď' za vagónem, z čela vlasy odhodil:
"Vezu jednu dobrou zprávu z konce světa, kde jsem byl!"

Emi Dmi7 G
R: Kousek štěstí já tolik jsem si přál,
C Emi F G
že je ve zlatě, já si, proklatě, donedávna myslíval,
Emi Dmi7 G
mít kousek štěstí, který, když se unaví,
C Emi F G C
třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví.

Jako blázen můžeš kopat, hory hlíny převrátit,
třeba stovky tisíc lopat, ale zlato nenajít,
že mě čeká teď a tady, mohlo mě dřív napadnout,
jsou to dobří kamarádi, no, a tenhle známej kout.

C Emi F G C
R: + třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví ...

Za horama

Kieslowski

D H G D A D – přeladit! D: 0320xx

D F C D (a tak nějak)

F C Dm7
Utíkáme nocím, utečeme dnům
ztrácíme se v mlze, ztratíme se snům
krokem sem, krokem sám, kdo zabloudí
hvězdy vidět jsou, snad i napoví

D F C D
||: Projedeme spolu řeky louky pole vody stráně
na konci cesty za horama ve stínu se protnou naše dlaně :||

Až budeme za horama, nikdo z nás už nepromluví

Zabili

Sloky 2/4 takt, refrén 3/4

F B Gmi7 B F

Zabili, zabili chlapa z Koločavy

F B C Gmi7 B F

řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

F B F B

F B

R: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,

F B C7 B

bylo víno v sudě, teď tam voda bude,

F B F B F B

není, není tu.

Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

R:

Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

R:

Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane,
živý chlap zůstane,

Zátoka

Marko Čermák

C F C
V zátoce malý je celej den stín,
Am C
dneska je tichá, to já dobře vím,
Am C
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
F C
za vodou čekám na lásku tvoji.

Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně plál,
já nespím, to víš, tak, jak bych si přál,
proč si mě Hardy na práci bral?

Už pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát.

Zejtra se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

Zavolejte strážě

Uhlíř, Svěrák

C

Zavolejte strážě,
zbláznilo se páže,

G

zbláznilo se páže,

C

prý chce dobýt hrad.

Kutálí si páže
kouli velké ráže,
kouli velké ráže,
můžete se smát.

Vám se asi zdá, že
páže nedokáže
páže nedokáže
ztéci pevný hrad.

To neznáte páže,
s koulí velké ráže,
s koulí velké ráže,
může se to stát.

F C G

Vážení,
dospělí,
raďte vstát
z postelí!

Zavolejte strážě,
zbláznilo se páže,
zbláznilo se páže,
prý chce dobýt hrad.

To neznáte páže,
s koulí velké ráže,
s koulí velké ráže,
může se to stát.

Zelené pláně

Spirituál kvintet

kapo 2

Ami Dmi Ami E
Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami Dmi C G
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F G C A7
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi G C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Ami Dmi Ami E Ami
rád žiju na ní, tý pláni zelený.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

F G C
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F G C
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami Dmi Ami E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Večerka

1. Za - pad den. Slun - ce svit vy - mi -
2. V le - sa klín pa - dl stín. Has - ne
3. *Brumendo*

zel z ú - do - lí, z temen hor. Od - po - čiň, kaž - dý kdos Bo - ží tvor.
již vatry zář. Sva - tý mír krá - čí z hor. U - sí - ná Bo - ží tvor.